

Egy év – egy kép: Az MCSE a Polaris Csillagvizsgálóban (2001)

A hazai amatőr csillagászmozgalom történetét végigkísérő sorozatunk a 2006. januári Meteorral indult és a 2010. decemberi számig tartott. Ebben az öt évben az 1946 és 2000 közötti időszak felvételeiből válogattunk. Néhány év szünet után most az új évezred eseményeiből szemezgettünk – a bőség zavarával küzdve, hiszen ez az időszak már a digitális fényképezés korszaka, amikor számatlanul készülnek a felvételek.

Jól indult az új évezred az MCSE életében, hiszen 2001 elején birtokba vehettük az óbudai Polaris Csillagvizsgálót, amely ma is otthon ad számunkra. A létesítmény az önkormányzat tulajdona, az MCSE 2001 eleje óta bérlői a csillagvizsgáló helyiségeit. Itt zajlik az egyesületi élet, itt folynak a megbeszélések, a Meteor szerkesztése, a vidám hangulatú postázások. Itt jönnek össze szakkörösünk, kicsik és nagyok, itt tartjuk előadás-sorozatainkat, a Polaris ad otthont találkozóink egy részének is. És természetesen mód van észlelőmunkára tagjaink számára, a csillagászat barátainak pedig rendszeresen tartunk távcsöves bemutatókat. Ahogyan az egy bemutató csillagvizsgálóban illik. Újabban szívesebben használom a *közösségi csillagvizsgáló* kifejezést, ami jobban kifejezi egy ilyen kis intézmény működésének lényegét. Egy kis közösség adja bele a legjobb tudását a Polaris üzemeltetésébe, hogy egy nagyobb közösség csillagászati ismeretekhez, csillagászati élményekhez juthasson – mi fejeznék ki jobban mindezt, ha nem a *közösségi csillagvizsgáló*?

Sokan voltak, akik korábban nem is hallottak a Polarisról, sokan voltak, akik azt hitték, az intézmény 2000-ben épült fel, és ma is sokan vannak, akik úgy vélik, a Polaris az MCSE tulajdona (sajnos nem így van). A Polaris is magába foglaló létesítmény eredetileg az óbudai úttörőtábor parancsnoki épülete volt, amely 1979-ben épült, a Nemzetközi Gyermekévtábla ma is megtekinthető a bejáratnál.) A kis csillagvizsgáló főműszere egy 150/2250-es remek-



2001. január 9-én rendkívül látványos teljes holdfogyatkozás volt látható hazánkból – ekkor nyílt meg újra a Polaris, immár az MCSE üzemeltetésében. A kupolában Sárnecky Krisztián magyaráz a látogatóknak

be szabott Zeiss-Cassegrain volt. Ebben az időszakban egyre-másra érkeztek hazánkra a kiváló Zeiss-távcsövek művelődési házak, bemutató csillagvizsgálók számára. A sorban a legelső azonban az óbudai Cassegrain volt.

Természetesen volt itt amatőr élet a Polaris első két évtizedében is. Gellért András és Habina József neve fémjelzi az időszak nagy részét, amikor rendszeres szakköri foglalkozások és bemutatók is fogadták az érdeklődőket. Ez a tevékenység azonban a kilencvenes évek közepére elhalt, és csak 2001-ben éledt újjá az óbudai Polaris.

Jól indult tehát a harmadik évezred az MCSE életében. Mindjárt az év elején, január 9-én egy teljes holdfogyatkozás nyújtott kiváló lehetőséget arra, hogy megismertessük az amatőr csillagászokat és a nagyközönséget a Polaris Csillagvizsgálóval. A januári délután reménytelenül indult, azonban estére nagyon szépen kiderült az ég, habár mindez igen kellemetlen, hideg széllel párosult. A fogyatkozás egyszerűen gyönyörű volt! A Gemini csillagokban gazdag égi háttere előtt függő vöröslő rézgömb, a megfogyatkozott Hold sokak számára nyújtott felejthetetlen élményt. Alighanem ez a legkedvesebb holdfogyatkozásom. Talán a 2001-es évképen látható Sárnecky Krisztián is hasonlóképpen vélekedik erről a fogyatkozásról és erről az estéről.

Mizser Attila